ЛЕКЦИЯ 6 КОНСТРУКЦИЯ НА МОДЕЛА

- Експериментиране с моделът Biotope_1
- Версия и състояние на модела

ВЪВЕДЕНИЕ

Работата със симулационни модели може в общност да се раздели в следните три основни области:

- Конструиране на модела;
- Експериментиране с модела;
- Обработка на резултатите.

- Ще разгледаме описаннието на модела Biotope_1 в симулационната система Simplex3.
- Моделът изучава отношенията между популацията на зайци (жертви) и лисици (хищници). Наблюденията показват, че популациите на зайците и на лисиците варират.
- Когато зайците се увеличават бързо, наличната храна за лисиците расте, така че след известно време техният брой също нараства. Обратно, намаляване популацията на зайците води до намаляване на броя на лисиците. Малък брой на лисиците означава добри условия на живеене за зайците.

Раждаемостта на зайците се дължи на естествените превишавания на смъртността, тогава, на отсъствието на лисици популацията на зайците ще нарасне, според следното диференциално уравнение:

Hare'=a*Hare

Това означава, че броят на допълнителните зайци за единица време е пропорционален на текущия брой.

В допълнение на естествената смъртност, размера на смъртността на зайците зависи от срещите между зайци и лисици.

с=(Брой срещи)/(1 единица време(ЕВ)*1 Заек*1 Лисица)

Броят на зайците и лисиците за една единица време (ЕВ) е "с".

Следва, че:

За даден брой зайци и лисици, общия брой срещи за единица време е даден чрез произведението с * Hare * Fox.

Така наречените брой жертви BFacH и BFacF определя как броя на зайците и лисиците се променя като резултат от срещите. Ако е прието, че един заек е изяден, когато протече среща, тогава задаваме FacH = 1. Ако само един заек е изяден на всеки две срещи, тогава ще зададем BFacH = 0.5. Ако на лисицата е нужно да изяде четири заека, за да оцелее, тогава фактора на жертвата BFacF ще има стойност 0.25.

BFacH * c * Hare * Fox е броя на зайците, които са намалели от популацията за единица време като резултат от изяждането им от лисиците.

Подобно, факторът BFacF * c * Hare * Fox дава увеличение на броя лисици като резултат от срещите.

Hare' = a * Hare – BFacH * c * Hare * Fox

Fox' = -b * Fox + BFacF * c * Hare * Fox

Ако приемем, че на всяка среща броя на зайците намалява с един, например BFacH = 1. Ако десет заека са нужни, за да поддържат една лисица жива, то BFacF = 0.1.

Приемайки BFacH = BFacF се получава форма на уравнения, познати като уравнения на Lotka – Volterra:

Hare' = a * Hare - d * Hare * Fox

Fox' = -b * Fox + d * Hare * Fox

Мерните единици са много важни при конструкцията на модела.

```
1 BASIC COMPONENT Biotope 1
2 USE OF UNITS
     UNIT[NumH] = BASIS
     UNIT[NumF] = BASIS
     TIMEUNIT = [a]
  DECLARATION OF ELEMENTS
      CONSTANTS
     a (REAL[1/a]) := 1.75 [1/a],
     b (REAL[1/a]) := 1.25[1/a],
10 c (REAL[1/(NumH*NumF*a)])
     := 0.0375 [1/(NumH*NumF*a)],
     BFach(REAL[NumH]) := 1.0[NumH],
11
12
     BFacF(REAL[NumF]) := 0.1[NumF]
13
     STATE VARIABLES
14
     CONTINUOUS
15
     Hare (REAL[NumH]) := 400[NumH],
16
      Fox (REAL[NumF]) := 37[NumF]
17 DYNAMIC BEHAVIOUR
18
     DIFFERENTIAL EQUATIONS
19
     Hare' := a*Hare - BFacH*c*Hare*Fox;
     Fox' := -b*Fox + BFacF*c*Hare*Fox;
20
21
      END
22 END OF Biotope 1
```

Моделът Biotope_1 в средата Simplex3

В моделът Biotope_1, са представени две нови основни единици за броя на зайци и лисици. В описанието на този модел, времето Т е прието да бъде в единици години.

```
Константи са:

a=1.75 [1/a]

b=1.25 [1/a]

c=0.0375 [1(NumH * NumF * a)]

BFacH = 1.0 [NumH]

BFacF = 0.1 [NumF]

Начални условия са:

Hare (0) = 400 [NumH]

Fox (0) = 37 [NumF]
```

Моделът Biotope_1 показва спецификацията на модела, който е конструиран.

Моделът е много прост – състои се само от една компонента.

За да е възможно да се работи с компонента в нейната текуща версия, компонентата трябва да е присъединена към модел.

Създаване на експерименти и изпълнения.

Сега могат да се извършат различни експерименти с моделите в каталога Models.

Избира се каталога Experiments и се избира командата New experiment... Ако е необходимо експериментът, може да се преименува.

Един експеримент обикновено се състои от различни симулационни изпълнения. Всяко изпълнение може да се свърже със свой собствен модел от каталога Models. По този начин е възможна работата с различни модели по време на един експеримент и директно да се сравнят резултатите от всеки.

- Може да се види, че изпълнението Run1 съдържа прекъсвания, контролни параметри, наблюдения, симулационни резултати и протоколи.
- Симулационните резултати към тази точка на прекъсване може да се анализират и покажат. Могат да се направят промени на променливите на модела.
- Показва вътрешната структура на изпълнение с прекъсвания. Симулационното изпълнение започва при T=0 с Break0. Симулацията в случая продължава до T=10. Всякакви промени на един или повече моделни променливи се запазват във файла за промени Chg. Основавайки се на състоянието описано чрез End и на промените, съхранявани в Chg, е изчислено новото начално състояние, с което започва следващия сегмент на изпълнение.

Контролните параметри контролират как протича изпълнението на симулацията. Те могат да се видят и модифицират в каталога Control parameters.

Наблюдателите предлагат възможността за записване стойностите на избраните променливи на модел по време на изпълнение на симулация. Те могат да бъдат анализирани и показани по-късно.

Забележки:

Контролните параметри и наблюдатели са валидни за цялата продължителност на изпълнение и те могат да бъдат създадени или модифицирани само в началото на изпълнението – Break0.

Създадени са два различни наблюдателя, наречени Obs1 и Obs2. Тези наблюдатели следят променливите на състояния Hare, Fox, и Hare', Fox'.

Видът на наблюдателя може да се дефинира, например Complete timeseries за записване на пълни динамични редове.

Специфицират се следните атрибути:

• Име на наблюдателя

Името на наблюдателя може да се избере свободно.

Kpaŭ

Посочват се времената за започване и край на записвания интервал.

Стъпка

При малки размери на стъпката се забавя симулацията. При големи размери на стъпката се достига до грубо и неточно представяне на резултатите. В примера размера на стъпката е 0.1.

Наблюдателят Obs2 се създава по подобен на Obs1 начин със същите атрибути за Hare' и Fox'.

Когато в каталога Observer е избран прозорецът на съдържанието се показва всичката информация съответна на двата наблюдателя.

Забележка:

Ако не се създадат никакви наблюдатели не се записват данни и накрая е налично само крайното състояние End. В този случай поведението на променливите, зависещо от времето, не може да се визуализира.

Каталога Simulation results показва динамични редове записани от наблюдателя.

Стандартно графично на симулационните резултати може да се получи чрез избирането на желаните динамични редове и натискане на бутона за показване в лентата с инструменти.

Получаваме първите графични резултати чрез избиране на динамичните редове Obs1 # Biotope_1 / Hare и Obs1 # Biotope_1 / Fox.

Забележка:

Всеки симулационен резултат може да се избере и могат да се правят сравнения на изпълненията.

В примера динамичните редове се представят чрез линейна диаграма и таблица.

Тя показва стойностите на променливите Hare и Fox на всички времеви точки (времевата стъпка на наблюдателя е 0.1).

Забележка:

Можете да са отворени едновременно, много резултатни прозорци.

Ако е избран само един симулационен резултат, могат да се употребят разнообразни математически методи за анализ. В примерът се разглеждат динамичните редове Obs1 # Biotope_1 / Fox.

Когато е избран метода за анализ Fast Fourier Analysis, се появяват входни полета, с които методите могат да се параметризират.

Параметризирани модели.

- Симулационните резултати могат да се покажат и анализират на всяка точка на прекъсване. Допълнително стойностите на моделните променливи могат да бъдат модифицирани.
- В експериментът разгледан тук има прекъсване Break1 и време T = 10. Директорията Break1 начално съдържа само крайното състояние End.
- След Break1 е избрана и командата Model parameters е била осъществена се появява прозорец. Лявата част на прозореца показва пълен списък на променливите, използвани в този модел.

Стойностите на променливите могат да се променят. Резултатния прозорец, съдържа входни полета за желаната стойност на променливата.

Например, промяна стойността на променливата Наге от текущото 353.311048 на 444. След потвърждаването на измененията всички промени са съхранени във файл на промените Chg на прекъсването Break1. Резултатът може да бъде прегледан чрез избиране Chg в прозореца на съдържанията.

Изпълнението на симулацията може да бъде продължено.

Когато продължението на изпълнението на симулацията е завършено, Run1 съдържа ново прекъсване с ново крайно състояние End, наречено Break2.

Определението на езика на модела SIMPLEX MDL поддържа четири типа компоненти:

• Основни компоненти.

Тези компоненти могат да се изпълняват независимо или да бъдат част от йерархичния модел. Моделът Biotope_1 показва цялостна основна компонента.

• Компоненти от високо равнище.

Simplex3 осигурява йерархично моделиране. Компонентите от високо равнище съдържат структурно описание, когато се описват връзките между второстепенните компоненти.

• Подвижни компоненти.

Подвижните компоненти представят обекти, които могат да се местят от едно на друго място.

• Функционални компоненти.

За да улесни яснотата и структурата на спецификацията на модела, функциите и подфункциите могат да се дефинират.

Прекъсвания.

Изпълненията на програмата могат да бъдат прекъснати произволен брой пъти. В началото на изпълнението съществува само Break0. Това начало се състои само от крайното състояние, което има своя стойност по подразбиране.

Възможно е да изменим състоянието End.

- Командите Show and state, Show change и Show initial state могат да се използват за получаване на кореспондираща информация.
- Сега може да се стартира изпълнението на симулацията. Когато изпълнението на симулацията завърши в подходящата точка от време, е достигнато прекъсване Break1. Това първоначално съдържа състоянието за край.
- По-нататъшни промени на Break1 генерират нов файл на промените. Състоянието за край End и файла на промените Chg са използвани за генериране за новото начално състояние, с което може да започне нов сегмент на изпълнение.

Ако не са направени промени на Break, оригиналното състояние за край ще се използва като начално състояние за следващ сегмент на изпълнение.

Забележка:

Втеак се състои от крайно състояние на предишно изпълнение на сегмент и промените и новите начални състояния за следващия изпълним сегмент. Основавайки се на състоянието за край и промените се генерира ново състояние на следващия сегмент на изпълнение.

Всяко прекъсване може да се направи стартираща точка на ново изпълнение.

Break1 може да се избере от няколко възможни прекъсвания и да се използва като Break0 в ново изпълнение Run2.

Тази функционалност е особено важна, когато се изучават няколко различни набора от параметри.

Описанието на всяка версия на компонента на модела се извършва от SIMPLEX MDL.

Версия на компонента се компилира на две фази в обектния код. Получава се изпълним симулационен модел.

Процеса на компилиране.

Описанието на модела в SIMPLEX MDL се превежда в C-код от SIMPLEX MDL компилатор, след което се превежда в обектен код от C-компилатор.

Една версия може да е в разнообразни състояния, което зависи от позицията й при компилационния процес.

Възможни са преминавания между състоянията на версията. Те или се стартират от потребителя или се изпълняват автоматично чрез симулационната система.

• Непроверена.

Версията е в това състояние веднага след създаването. Допълнително това състояние е присъединено от симулационната система към версиите, чийто MDL-код токущо е бил изменен. Версията се представя само в SIMPLEX MDL форма.

• Проверена.

На тази стъпка, компилацията чрез MDL-компилаторът е завършила успешно. Моделът се представя като С-код.

• Подготвена.

На тази стъпка, С-кода е бил преведен чрез С-компилатор в обектен код.

Забележка:

Състоянието SyntaxOK е налице само при йерархичните модели. То е необходимо, защото една компонента може да съдържа подкомпоненти или самата тя да е подкомпонента на компонента от по-високо равнище.

- Компилацията се стартира от потребителя чрез избиране на желаната версия на компонентата и избиране на подходяща команда.
- Командата Check version превежда MDL описанието в С-код, чрез това преминаването на компонентата от състояние Непроверен в състояние Проверено. Ако има грешки в MDL-описанието, преводът се спира и се извежда съобщение за грешка.
- Командата Prepare version води версията от състояние Проверена в състояние Подготвена. Използва С-компилатор, за да преведе С-кода в обектен код.
- Една компонента може да се представи в различни версии. Текущата версия е една от тези версии.
- Ако се избере самата версия, текущата версия може да се провери и подготви. Командите Check current version и Prepare current version са достъпни за компоненти.

Състояния на модели.

За да е възможна работата с компонента или в случай на йерархичен модел — йерархия от компоненти трябва да се създаде модел.

Модели могат да попаднат в две различни състояния – конфигурирана или инсталирана.

Забележка:

За йерархични модели, които се състоят от повече от една компонента е нужно да се избере само компонентата от найвисоко равнище.

В състоянието Конфигурирана, моделът се състои само от име на модел и каталог с версиите, или в случай на йерархичен модел версии, които ще принадлежат на модела. Състоянието се въвежда чрез избиране на компонента и използване на командата Install model.

Един модел се премества от състояние Конфигуриран в състояние Инсталиран, използващ командата Install model.

Тази команда се достига чрез десния клавиш на мишката, след като се избере моделът да бъде инсталиран. Компилираните версии на компонентите се свързват със системата за изпълнение, за да се създаде изпълнима програма.

Командата Reset изтрива тази изпълнима програма. Остава само каталога, съдържащ компонентата версия. Това състояние на преход се извършва автоматично, когато потребителят промени версията на компонентата, принадлежаща на модела, докато тези модификации изискват изпълняваната програма да се прекомпилира.

Замисъл на версията.

Всеки компонент може да има различни версии. Версиите са независими една от друга.

Едно сходство илюстрира ситуацията:

- Всеки член на семейство си има своя идентичност и име. Те отговарят на версия Членове на едно и също семейство, имат обща фамилия, която ги присъединява в единица от по-високо равнище. Семейството (фамилията) отговаря на компонентата (име).
- За да се идентифицира уникално член на едно семейство са необходими и фамилията и индивидуалното първо име. Подобно обект на модел се описва от неговите компонента и имена на версията.
- В Simplex3 една версия може да се декларира като текуща версия, което я различава от другите. Текущите версии са достъпни чрез техните компонентни имена.

Когато компонента се разшири, принадлежащата й версия става видима. Текущата версия може да се открие чрез избиране на компонентната директория.

Прозорецът на съдържанията показва всички компоненти, включително и версиите им.

Пример:

Моделният обект Biotope_1 / Version0 ще се направи текуща версия. Тогава е достатъчно просто да се даде компонентното име Biotope_1, за да се получи достъп и да се редактира точно тази версия.

Решаващото преимущество на концепцията на версията се изяснява, когато се използват йерархичните компоненти. Не са необходими никакви промени на описанието на модела, когато се промени една версия.

Забележка:

Ако един компонент се състои само от една версия, това автоматично е текущата версия. Всички команди, които са валидни за версиите са валидни също и за компонентите.

Първите и последните редове трябва да съдържат новото име на компонентата "Biotope_Test", вместо "Biotope_1".

Засегнати са следните два реда:

BASIC COMPONENT Biotope_Test END OF Biotope_Test

• Проверка и подготовка на компонентата:

Подготовката включва проверката. В този случай може да с използва направо командата Prepare version.

Упражнение1:

Създайте нова компонента, наречена Biotope_2Priv. Това се състои от допълнително събитие, отговарящо на компонентата Biotope_1. Когато броя на зайците става под 300, 10% от лисиците се премахват. Това събитие има следната форма в SIMPLEX MDL:

ON ^Hare < 300[NumH]^

DO

Fox^ := Fox – Fox/10;

DISPLAY ("Vreme T %f \ Broi na premahnatite lisici: %f \n\n", τ , Fox/10);

END

Събитието трябва да се вмъкне след ключовата дума DYNAMIC BEHAVIOUR.

Упражнение2:

Вместо развиването на новата компонента като независима компонента, именувана Biotope_2 Priv, създайте я като Version3 на компонентата Biotope_1.

Команден способ.

Най-лесно е да се използват менютата. Това е побавния способ. По-бързия способ е да се използва командния способ.

Въвеждане на команди.

Командите се въвеждат в penultimate line на SIMPLEX прозорец със заглавието Command Interpreter. Тук желаните команди заедно с подходящите им параметри могат да се въведат от клавиатурата.

Валидни са следните правила:

1. Разделителят между името на командата и параметрите е символът интервал.

Пример:

SelBank Biotope

2. Разделителят между параметрите е символът интервал.

Пример:

AddVar Window Hare Fox

SetVar Hare 500

Общия команден синтаксис има следния вид:

Cd1 Par1 Sep Par2 Sep... ParN;

където Cd1...CdN са команди в експерименталната среда, Par1...ParN са съответни параметри и Sep се използва за означаване на символа интервал.

- 3. Поправки се правят чрез поставяне курсора от дясно на грешния символ, използвайки курсорните клавиши. При натискане на клавиша Delete този символ ще се изтрие. Тогава нов символ може да се въведе пред курсорът.
- 4. Всички команди, които се изпълнят се запазват по ред. Чрез натискане на стрелките нагоре и надолу списъка команди може да бъде обхождан и предишни команди могат да бъдат пренесени като команди за редактиране и въвеждане. Командите, които се появяват в полето могат да бъдат модифицирани. При натискане на курсорния клавиш върху командния вход се получава ново командно поле.
- 5. Когато обектите се създадат, преименуват и копират, новото име е чувствително за големи и малки букви. По-късно потребителят може да използва и главни и малки букви.

Пример:

SelBank Biotope is identical to selbank biotope

6. Имената на командите могат да се съкращават докато са уникални. Съкращенията не могат да се използват за параметри.

Пример:

SelBank Biotope

is identical to

selb biotope

7. Цялото съдържание на командното поле се въвежда, когато се натисне клавишът Return. Позицията на курсора в командния ред се пренебрегва.

Библиотеки на модела.

Всички компоненти, които потребителя разглежда за принадлежащи, заедно могат да се обединят от библиотека на модела. Отделните потребители могат да имат няколко моделни библиотеки, които всички принадлежат на неговия личен private каталог от библиотеки. Не е възможен достъп до private каталог от библиотеки и затова също и до моделните библиотеки на други потребители.

В допълнение на private каталозите от библиотеки, принадлежащи на индивидуален потребител, е достъпен public каталог от библиотеки. Всички потребители имат достъп до този каталог от библиотеки. Public каталога от библиотеки се използва основно за размяна на компоненти между потребители.